

Ceturtdiena, 2008. gada 19. jūnijs

Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stiprināšana katastrofu gadījumos

P6_TA(2008)0304

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. jūnija rezolūcija par Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos

(2009/C 286 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK Līguma 174. pantu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos (COM(2008)0130),
- ņemot vērā *Michel Barnier* 2006. gada 9. maija ziņojumu "Par Eiropas civilās aizsardzības spēkiem — Eiropas palīdzība",
- ņemot vērā Briseles Eiropadomes 2006. gada 15. un 16. jūnija prezidentvalsts secinājumu 12. punktu attiecībā uz Eiropas Savienības reaģēšanas spēju uz ārkārtas situācijām, krīzēm un katastrofām,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada decembra secinājumus par agrīnās brīdināšanas sistēmu izveidi kopumā un jo īpaši par agrīnās brīdināšanas sistēmu attiecībā uz cunami Ziemeļaustrumu Atlantijas un Vidusjūras reģionā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par dabas un cilvēka radītām katastrofām Eiropas Savienībā un ārpus tās, kurās tas aicināja Komisiju un dalībvalstis panākt ciešāku sadarbību civilās aizsardzības pasākumos dabas katastrofu gadījumā, lai novērstu un samazinātu to iznīcinošo ietekmi, jo īpaši nodrošinot papildu civilās aizsardzības resursu pieejamību,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (COM(2005)0108), un Parlamenta 2006. gada 18. maija nostāju, kas pieņemta pirmajā lasījumā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu par humāno palīdzību, kuru Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji tiekoties Padomē kopīgi pieņēma saistībā ar Padomes, Eiropas Parlamenta un Komisijas pārstāvju tikšanos 2007. gada 18. decembrī ⁽²⁾,
- ņemot vērā pamatnostādnes attiecībā uz militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu saistībā ar glābšanas operācijām katastrofu gadījumos (Oslo pamatnostādnes), kuras pārskatītas 2006. gada 27. novembrī,
- ņemot vērā 2003. gada marta pamatnostādnes attiecībā uz militāro un civilās aizsardzības līdzekļu izmantošanu Apvienoto Nāciju Organizācijas humānās palīdzības pasākumu atbalstam kompleksās ārkārtas situācijās (pamatnostādnes par militārajiem un civilās aizsardzības līdzekļiem),
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 297 E, 7.12.2006., 331. lpp.

⁽²⁾ OV C 25, 30.1.2008., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 19. jūnijs

- A. tā kā dabas un cilvēka radītas katastrofas, piemēram, plūdi, kuras nodara ievērojamu kaitējumu cilvēkiem, ekonomikai, videi un kultūrai, notiek aizvien biežāk, kā rezultātā nepieciešams stiprināt ne tikai ES līmeņa reaģēšanas spējas, bet arī novēršanas un atjaunošanas spējas;
- B. tā kā, ārkārtīgi sausām vasarām kļūstot par arvien ierastāku parādību, jūtami pastiprināsies sausuma un mežu ugunsgrēku iespējamība un tā kā pēdējo gadu un nesenā pieredze pārliecinoši rāda — ir jānostiprina Kopienas civilās aizsardzības sistēmas spēja darboties preventīvi, būt gatavai un reaģēt meža un citu ugunsgrēku gadījumā;
- C. tā kā nav nekādu ES līmeņa vadlīniju meža ugunsgrēku profilaksei ES;
- D. D tā kā dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai zemes izmantošanas politika nestimulētu cilvēku izraisītus meža ugunsgrēkus, ar kuru palīdzību tie cenšas panākt zemes izmantojuma statusa maiņu;
- E. tā kā Komisijas Zaļajā grāmata par adaptāciju klimata pārmaiņām Eiropā (COM(2007)0354) uzsvērts, ka klimata pārmaiņu dēļ ekstremāli laikapstākļi Eiropā kļūs biežāki, tāpēc cilvēki, infrastruktūra un vide būs vairāk pakļauti riskam;
- F. tā kā, lai stiprinātu Savienības spējas tikt galā ar katastrofām, ir nepieciešama pieeja, kura aptvertu jautājumus saistībā ar katastrofu novēršanu, gatavību tām, reaģēšanu uz tām un atjaunošanu valstu, Eiropas un starptautiskā līmenī;
- G. tā kā 2007. gadā Dienvideiropā notikušo ugunsgrēku skaitu un apjomu ir ietekmējuši vairāki faktori, tostarp klimata pārmaiņas, neatbilstīga mežu definēšana un apsaimniekošana, dabas apstākļi apvienojumā ar cilvēku neuzmanību, kā arī krimināli sodāmas darbības, un tā kā 2008. gada pavasarī notikušo meža ugunsgrēku skaits rada bažas, ka tie nākamajā vasarā varētu atkārtoties;
- H. tā kā nepieciešama labāka darbību saskaņošana starp Padomi, Komisiju un dalībvalstīm ne tikai saistībā ar preventīvu rīcību, bet arī pilnu katastrofu ciklu līdz pat pēdējām atjaunošanas stadijām, un tas jāveic, cieši sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu;
- I. tā kā šobrīd katastrofas bieži skar vairākas valstis un tāpēc jāreaģē ir visām pusēm un saskaņotā veidā; vienlaikus ņemot vērā dabas katastrofu postošās ekonomiskās un sociālās sekas reģionu ekonomikai, ražošanai un tūrismam;
- J. tā kā pasaulē, kurā notiek aizvien vairāk dabas katastrofu, kas nesaudzīgi ietekmē visnabadzīgākos cilvēkus, ES dalībniekiem ir jāstrādā roku rokā, lai nodrošinātu efektīvu humānās palīdzības sniegšanu cietušajiem un mazinātu viņu neaizsargātību;
- K. tā kā, ņemot vērā iedzīvotāju aizvien pieaugošo mobilitāti Savienībā un trešās valstīs, kopēju brīdinājuma signālu un protokolu trūkums arī izraisa lielas bažas;
- L. tā kā ES ir jāapzinās to dabas katastrofu īpašais raksturs, kuras rada tāds sausums un ugunsgrēki kā Vidusjūras reģionā, un attiecīgi jāpielāgo šo katastrofu novēršanas, pētniecības, riska pārvaldības, civilās aizsardzības un solidaritātes pasākumi,
1. atzīnīgi vērtē iepriekš minēto Komisijas paziņojumu par ES reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos, kā arī vispārējo mērķi nodrošināt, ka ES reaģēšana katastrofu gadījumos ir saskaņotāka, efektīvāka un pārredzamāka;
 2. uzskata, ka ES novēršanas un reaģēšanas spēju stiprināšana katastrofu gadījumos ir prioritārs Eiropas Savienības politikas mērķis un ka ir jāmobilizē visi līdzekļi, lai panāktu šo mērķi, it īpaši atceroties iepriekšējos gados pieredzētos spēcīgos plūdus;

Ceturtdiena, 2008. gada 19. jūnijs

3. uzsver, ka Komisijas pieejai dabas un cilvēka radītām katastrofām, kas notiek ES vai trešās valstīs, vajadzētu būt pilnībā saskaņotai un atbilstoši paziņojumam par Eiropas iespējām saistībā ar klimata pārmaiņām (COM(2008)0030) un priekšlikumam par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam; uzsver, ka klimata pārmaiņas ir galvenais iemesls tam, ka arvien biežāk notiek dabas katastrofas, kas kļūst arī spēcīgākas, un turklāt uzsver, ka katastrofu gadījumos vides politikai un tiesību aktiem saistībā uz klimata pārmaiņām ir jābūt Eiropas Savienības reaģēšanas spēju stūrakmeņiem, lai novērstu turpmāku kaitējumu cilvēkiem, infrastruktūrai un videi;
4. uzskata, ka saskaņotība un koordinācija starp dažādām politikas jomām un iestādēm vietējā, reģionālā, valstu un ES līmenī nodrošinātu daudz efektīvāku, integrētāku un pārredzamāku ES katastrofu pārvaldību;
5. uzskata, ka sadarbība ar kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, lai uzlabotu to spējas novērst katastrofas un pārvaldīt situāciju pēc tām, kā arī atbalsts reģionālajai sadarbībai, ir gan ES, gan attiecīgo valstu interesēs, un tāpēc šī sadarbība ir jāatīstīta un jāstiprina tā, lai panāktu komplementaritāti un izvairītos no pašreizējo divpusējo, reģionālo un starptautisko iniciatīvu dublēšanās;
6. uzskata, ka Komisijas ielānoto darbu, lai izstrādātu zināšanu bāzi par katastrofu scenārijiem, nepieciešamajiem un pieejamajiem resursiem un par to, kāda ietekme var būt dažādiem variantiem noteikto trūkumu novēršanai, nevajadzētu izmanto, lai novilcinātu priekšlikumu sagatavošanu cilvēku, materiālo vērtību un vides aizsargāšanai pret katastrofām;
7. uzsver, ka Komisijas priekšlikumam jāaptver pilns katastrofu cikls — no novēršanas līdz atjaunošanai, kā arī dabas katastrofas, tostarp ārkārtējs sausums, un cilvēka izraisītas katastrofas ES vai trešās valstīs un ka saistībā ar Komisijas ziņojumā aplūkotajām jomām ir nepieciešams papildu darbs;
8. atzinīgi vērtē to, ka Komisija nākusi klajā ar rīcības plānu Eiropas Konsensa par humāno palīdzību īstenošanai, jo tas ir svarīgs ieguldījums efektīvā, labi koordinētā un pastiprinātā Eiropas humānajā palīdzībā;
9. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt globālās reaģēšanas spējas, un tādēļ atzīst galveno humānās palīdzības sniegšanā iesaistīto organizāciju, piemēram, ANO, Sarkanā krusta un NVO, nozīmi katastrofu apdraudētajos apgabalos trešās valstīs;
10. atgādina, ka civilās aizsardzības resursu un militāro līdzekļu izmantošanai, lai sniegtu humāno palīdzību trešās valstīs, jānotiek saskaņā ar spēkā esošajām starptautiskajām pamatnostādņēm, piemēram, Oslo pamatnostādņēm un Militāro vai civilās aizsardzības līdzekļu (MCDA) izmantošanas pamatnostādņēm, it īpaši tādēļ, lai garantētu atbilstību humanitārajiem principiem, proti, neitralitātes, cilvēcības, objektivitātes un neatkarības principam; uzsver, ka civilās aizsardzības resursi humanitāras krīzes situācijā izmantojami kā papildinājums humānajai palīdzībai, to izmantošanai jābūt vajadzībām atbilstoši un saskaņotai ar humāno palīdzību;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis izpētīt ne tikai uz risku balstītas pieejas, lai sagatavotos ārkārtējiem notikumiem, bet arī veidus, kā ar ES politikas līmeņa palīdzību varētu samazināt ES neaizsargātību, savlaicīgi veicot atbilstošus plānošanas un riska samazināšanas pasākumus, attiecīgā gadījumā pienācīgi ņemot vērā politiku un tiesību aktus saistībā ar klimata pārmaiņām;
12. atkārtoti atgādina, ka trešajām valstīm sniegtās Kopienas humānās palīdzības un civilās aizsardzības palīdzības vienīgais mērķis ir novērst vai atvieglot cilvēku ciešanas, un šai palīdzībai vienmēr jābūt vērstai vienīgi uz to, lai sniegtu visu nepieciešamo cietušajiem un saskaņā ar humanitārās palīdzības neitralitātes, objektivitātes un nediskriminācijas principu;

Ceturtdiena, 2008. gada 19. jūnijs

13. aicina Komisiju steidzami, t. i., ne vēlāk kā līdz 2008. gada beigām, sagatavot priekšlikumus saistībā ar katastrofu novēršanu Savienībā un ES stratēģiju katastrofu riska samazināšanai jaunattīstības valstīs;
14. atgādina, ka ES atbalstīs sagatavošanās darbības, ko vietējā līmenī īsteno saistībā ar humānās palīdzības pasākumiem, un katastrofu riska samazināšanu iekļaus savā attīstības politikā;
15. pauž nožēlu par to, ka bijušā Eiropas komisāra *Michel Barnier* priekšlikums izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus netiek īstenots, un šajā sakarā uzsver nepieciešamību turpināt ātrās reaģēšanas spēju attīstību, pamatojoties uz civilās aizsardzības modeļiem dalībvalstīs un ievērojot 2006. gada 15. un 16. jūnija Eiropas Padomes sanāksmē izdoto mandātu, un aicina Komisiju šajā nolūkā izstrādāt īpašus priekšlikumus;
16. pauž nožēlu par to, ka Padome šķietami ir nolēmusi neturpināt jaunā ES Solidaritātes fonda regulas pieņemšanu, neskatoties uz to, ka Parlaments stingri atbalsta pašreizējā instrumenta pārskatīšanu; atgādina Padomei, ka Parlaments 2006. gada maijā pirmajā lasījumā pieņēma savu nostāju ar pārliecinošu balsu vairākumu un ka attiecīgā procedūra Padomē ir aizturēta vairāk nekā divus gadus; atkārtoti pauž pārliecību, ka šī jaunā ES Solidaritātes fonda regula, kurā — citu pasākumu kopumā — noteikts pazemināts sliekšnis fonda mobilizācijai, Eiropas Savienībai dos iespēju likvidēt katastrofu radīto postījumu sekas efektīvāk, elastīgāk un savlaicīgāk; neatlaidīgi mudina Eiropadomi pieņemt lēmumu nenoraidīt minēto regulu un pieprasīt nekavējoties pārskatīt ES Solidaritātes fondu;
17. aicina Komisiju vajadzības gadījumā mobilizēt pašreizējo ES Solidaritātes fondu viselastīgākā veidā un bez jebkādas kavēšanās; uzskata, ka dabas katastrofas gadījumā ir ārkārtīgi svarīgi, lai nekavējoties būtu pieejami nepieciešamie resursi, lai mazinātu cietušo un viņu tuvāko ģimenes locekļu ciešanas un apmierinātu viņu vajadzības;
18. aicina Komisiju veikt vairāk pētījumu par to, kā uzlabot mežu aizsardzību pret ugunsnelaimēm, kā arī uzlabot mežu ugunsgrēku dzēšanas metodes un materiālus, kā arī pārskatīt plānošanu un zemes izmantojumu; tādēļ mudina dalībvalstis izšķirīgi rīkoties, lai uzlabotu un īstenotu valsts mežu aizsardzības tiesisko regulējumu, kā arī mudina atturēties no komercializācijas, pārklasifikācijas un privatizācijas pasākumiem, tādējādi ierobežojot iejaukšanos un spekulācijas; uzskata, ka šim nolūkam būtu jāizmanto visa pieejamā ES pieredze un aprīkojums, tostarp satelītsistēmas;
19. mudina Komisiju iesniegt juridiski saistošu instrumentu paketi (piemēram, pamatdirektīvu), lai novērstu nepilnības, kas vērojamas ES tiesību aktos, politikā un programmās saistībā ar katastrofu novēršanu un reaģēšanu uz tām;
20. iesaka — šādā visaptverošā satvarā vajadzētu iekļaut trīs katastrofu novēršanas pilārus, kuru mērķis būtu stiprināt novēršanas aspektu saskaņā ar pašreizējiem ES mehānismiem un dalībvalstu pieejām, izstrādāt jaunu pamata pieeju katastrofu novēršanai un atbalstīt ar novēršanu saistītu zināšanu un tehnoloģiju turpmāku attīstību, izmantojot ES pētniecības un attīstības programmas;
21. iesaka priekšlikumos saistībā ar ES vispārējo reaģēšanas spēju stiprināšanu paredzēt tādu būtiski nepieciešamo resursu izveidi, kuru pieejamība Eiropas civilās aizsardzības pasākumiem būtu garantēta jebkurā laikā; apliecina, ka to vajadzētu nodrošināt, pamatojoties galvenokārt uz dalībvalstu iespējām un nepieciešamības gadījumā — uz citu pušu piesaisti;

Ceturtdiena, 2008. gada 19. jūnijs

22. aicina Komisiju 2008. gada izmēģinājuma projektu saistībā ar mežu ugunsgrēkiem un sagatavošanas pasākumiem ātrās reaģēšanas spējai izmantot, lai pārbaudītu kopā ar dalībvalstīm un citām pusēm īstenojamos operatīvos pasākumus, kuri garantē, ka reaģēšanas resursi Eiropas civilās aizsardzības operācijām ir pieejami jebkurā laikā, un uzskata, ka tas sniegs svarīgu pieredzi saistībā ar turpmākajiem tiesību aktu priekšlikumiem;
23. atbalsta pasākumus, kuri ir paredzēti dalībvalstu civilās aizsardzības sagatavotības stiprināšanai, īpaši ar speciālistu un paraugprakses apmaiņu, mācībām un sagatavotības projektiem;
24. atkārtoti 2006. gada 18. maijā pieņemtajā rezolūcijā⁽¹⁾ par dabas katastrofām (ugunsgrēkiem, sausumu un plūdiem) pausto aicinājumu Komisiju izstrādāt direktīvu par ugunsgrēku profilaksi un pārvaldību, kurā būtu paredzēta regulāra datu vākšana, karšu izstrāde un riskam pakļauto teritoriju identificēšana, uguns riska pārvaldības plānu sagatavošana, tas, ka dalībvalstis identificē atvēlētos resursus un pieejamo materiāli tehnisko nodrošinājumu, kā arī dažādu pārvaldes struktūru savstarpējā koordinācija, minimālās prasības komandu apmācībai un būtu noteikta atbildība par pārkāpumiem pret vidi un attiecīgie sodi;
25. mudina Padomi, nekavējoties vēl ilgāk, pieņemt lēmumu par ierosināto regulu, ar ko izveido ES Solidaritātes fondu, lai labāk definētu kritērijus un attiecināmos pasākumus, tostarp sausuma periodus, un tādējādi ļautu efektīvāk, elastīgāk un ātrāk likvidēt dabas katastrofu izraisīto postījumu sekas, atceroties arī to, ka Parlaments savu nostāju pieņēma jau tālajā 2006. gada maijā;
26. uzskata — lai nodrošinātu katastrofu novēršanas un katastrofu riska samazināšanas nepieciešamo iekļaušanu struktūrfondos un kohēzijas programmās, ir jāstiprina esošās pamatnostādnes un jāizstrādā jaunas; jo īpaši aicina, lai Kopienas finanšu instrumenti un Kopienas palīdzības atmaksāšana būtu saistīta ar nosacījumiem neatbilstīgas izmantošanas gadījumā, piemēram, ja netiek izpildīti mežu atjaunošanas plāni un/vai citi obligāti nosacījumi; tāpēc aicina veicināt sabiedrības izpratni par profilakses pasākumiem, kā arī veikt izglītības pasākumus, kurus finansētu no Kopienas programmām;
27. pauž vēlmi, lai Komisijas priekšlikumos attiecībā uz ES reaģēšanas spēju katastrofu gadījumos tiktu izmantota apkopotā kompetence nomaļāko reģionu un aizjūras valstu un teritoriju ģeogrāfiskās lokalizācijas jomā;
28. mudina dalībvalstis un īpaši tās dalībvalstis, kuras visvairāk skar dabas katastrofas, optimāli izmantot finansēšanas iespējas, ko pašreizējā 2007.—2013. gada plānošanas periodā piedāvā struktūrfondi un citi Kopienas fondi, un vajadzības gadījumā attiecīgajās darbības programmās kā prioritāras darbības iekļaut preventīvus pasākumus un projektus;
29. uzskata, ka visas Solidaritātes fonda mobilizācijas procedūras nepieciešams pārskatīt, lai paātrinātu palīdzības maksājumus; jo īpaši uzskata, ka tāpēc varētu izveidot avansa maksājumu sistēmu, kuras pamatā būtu sākotnēji aprēķini par tiešajiem kaitējumiem, bet turpmākie maksājumi būtu atkarīgi no galīgiem aprēķiniem par kopējo tiešo kaitējumu, kā arī pierādījumiem par novēršanas pasākumiem, kas veikti pēc katastrofas;
30. uzsver, ka steidzami jāstiprina Monitoringa un informācijas centrs, tam piešķirot nepieciešamos cilvēkresursus un materiālos resursus, lai tas varētu atbalstīt darbības, ko dalībvalstis uzsāk saskaņā ar Kopienas civilās aizsardzības mehānismu;
31. mudina Komisiju izvērtēt dažādās iespējas, lai izveidotu ilgtspējīgu Eiropas apmācības tīklu reaģēšanai katastrofu gadījumos, kas aptvertu visas katastrofu pārvaldības fāzes, un pēc iespējas ātrāk sagatavot priekšlikumus šādas struktūras izveidei; turklāt aicina turpmāk palielināt civilās aizsardzības dienestu gatavību, kā arī dažādu dalībvalstu komandu un modeļu sadarbību;

(1) OV C 297 E, 7.12.2006., 375. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 19. jūnijs

32. atgādina par Padomes 2007. gada decembra secinājumiem par agrīnās brīdināšanas ES sistēmu izveidošanu un attīstīšanu cunami gadījumos Ziemeļaustrumu Atlantijas okeāna un Vidusjūras reģionā, un atkārtoti apstiprina, ka nepieciešams, lai dalībvalstis un Komisija uzņemtos tiešas iniciatīvas, lai uzlabotu agrīnās brīdināšanas sistēmas un trauksmes signālus katastrofu gadījumā;
33. lūdz Komisiju iekļaut jautājumu par adekvātu ES finansējumu katastrofu novēršanai, reaģēšanai uz tām, kā arī atjaunošanas darbiem priekšlikumā par budžeta pārskatīšanu 2008/2009. gadam;
34. aicina Komisiju nodrošināt Eiropas vienotā neatliekamās palīdzības numura "112" efektivitāti;
35. neatlaidīgi prasa Kopienas līmenī atzīt Vidusjūras reģionu skarošo dabas katastrofu, piemēram, sausuma un mežu ugunsgrēku, specifisko raksturu un šajā sakarībā pieņemt tādas Kopienas instrumentus profilakses, pētniecības, riska pārvaldības, civilās aizsardzības un solidaritātes jomā, kuri ikvienai dalībvalstij ļautu efektīvāk reaģēt šādu katastrofu gadījumā;
36. neatlaidīgi prasa atzīt nepieciešamību palielināt subsīdiju, ko ES piešķirusi profilakses pasākumiem;
37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Muitas savienības četrdesmitā gadadiena

P6_TA(2008)0305

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. jūnija rezolūcija par Muitas savienības četrdesmito gadadienu

(2009/C 286 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā nesen pieņemto Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Regulu (EK) Nr. 450/2008, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais muitas kodekss) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Lēmumu Nr. 70/2008/EK par elektronisku muitas un tirdzniecības vidi ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. maija Lēmumu Nr. 624/2007/EK, ar ko izveido muitas rīcības programmu Kopienā (Muita 2013) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Muitas savienības attīstības stratēģija" (COM(2008)0169),
- ņemot vērā 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par efektīviem importa un eksporta noteikumiem un procedūrām tirgus politikā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta izmeklēšanas komitejas ziņojumu par Kopienas tranzīta sistēmu (1996. gada janvāris — 1997. gada marts),

⁽¹⁾ OV L 145, 4.6.2008., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 23, 26.1.2008., 21. lpp.⁽³⁾ OV L 154, 14.6.2007., 25. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0247.